

Románd, 1913. november 1. – Budapest, 1982. augusztus 27.

Német származású bevándorlók leszármazottja. Az elemi iskola után a Veszprémi Piarista Gimnáziumban érettségizett, majd a Királyi Magyar Pázmány Péter Tudomány-egyetem Jog- és Államtudományi Karára iratkozott be, ahol 1940-ben államtudományi doktorátust szerzett. Egyetemistaként a Foederatio Emericában tevékenykedett, majd részt vett az Egyházasközségi Munkásszakosztályok munkájában. A Hangya és a Kispesti Textilgyár magántisztviselőjeként dolgozott. 1945-ben 3 kat. hold saját földjén gazdálkodni kezdett, ennek jövedelméből éltek birtokuk 1951-es államosításáig. 1947-ben belépett a Demokrata Néppártba, majd képviselő-jelöltséget vállalt a párt Veszprém megyei listáján. Az 1947. augusztus 31-én megrendezett országgyűlési választásokon bejutott a törvényhozás tagjai közé. A DNP 1949. februári önfeloszlatása után párt-kívüli képviselő. Mandátumának lejáratát követően végleg visszavonult a politikai élettől. 1951 és 1955 között előbb adminisztrátor, majd gyárvezető a veszprémvársányi téglagyárban. Később a Budai Téglá- és Cementipari Vállalathoz került, ahol munkája mellett tanulni kezdett a munkaköréhez szükséges képesítés megszerzéséért, 1962-ben fejezte be tanulmányait a budapesti Építőanyag-ipari Technikumon. Ezek után a Téglá- és Cserépipari Tröszt létesítményi főmérnöke lett, 1975-ben innen ment nyugdíjba.